Ἔτος Ε'. Ἐν Ἑρμουπόλει τῇ 2 Ἀπριλίου 1915. Ἀριθ. 222.

Τὸ Βῆμα

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ

ΓΡΑΦΕΙΑ "ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΤΡΙΔΟΣ,,

ΠΑΝΤΩΝ ΠΑΤΡΙΣ ΤΙΜΙΩΤΑΤΟΝ

Ἰδιοκτήτης Ρ. ΓΑΒΑΛΑΣ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΕΠΙ ΤΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ

Ἦτο σοφὸς ὁ εἴρων ἐκεῖνος ὁ ἐπιγραμματίσας τὰς περιπτώσεις ἐκείνας καθ' ἃς μεγάλοι ἀγῶνες, ὡς ὁ σήμερον πανευρωπαϊκὸς σχεδὸν πόλεμος, καταλήγουσιν εἰς τὰ μικρὰ ἀποτελέσματα εἰς ἃ κατὰ πᾶσαν πιθανότητα θὰ καταλήξῃ ὁ τεράστιος αὐτὸς ἀγὼν εἰς θυσίας ἀνθρώπων καὶ χρημάτων, εἰς καταστροφὰς γαιῶν καὶ οἰκοδομῶν, πόλεων, φρουρίων καὶ ἔργων τέχνης.

Ἐφ' ὅσον τὰ ἀποτελέσματα ἀνετίθεντο εἰς τὸ ξῖφος καὶ τὸ τηλεβόλον ἐφ' ὅσον προσεδοκῶντο ὡς συνέπειαι τοῦ πολεμικοῦ παροξυσμοῦ, ἐπὶ τοσοῦτον ἠδύνατο νὰ πιστευθῇ, ὅτι ἡ νῦν πολιτικὴ διαίρεσις τῆς Εὐρώπης ἄρδην θὰ κατεστρέφετο, ἀφοῦ ὅμως οὐδέτερος τῶν ἀντιπάλων ἐκάμφθη ἔτι, τῶν δὲ ζητημάτων ἅτινα διαιροῦσιν τοὺς λαοὺς ἐπελήφθη κατὰ πάντα τὰ διδόμενα ἡ διπλωματία, φαίνεται ὅτι ἡ ὀξύτης τοῦ ἀγώνος παρῆλθε, τὸ νόσημα λαμβάνει χρονίαν τροπὴν οἱ δὲ διάφοροι ἀγωνισταὶ θ' ἀναμένωσι κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ἐν ἐπιφυλακῇ τῆς διπλωματικῆς συνεννοήσεως τὰ πορίσματα ἄχρις οὗ εὑρεθῇ τὸ modus vivendi *ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον πάντως δὲν θὰ διαθρύπτῃ τοὺς λαϊκοὺς σωβινισμοὺς, ἀλλὰ καὶ δὲν θὰ θίγῃ τραχέως τὰς φιλοτιμίας τῶν κυβερνώντων κύκλων. Καὶ νὸ* modus vivendi *τοῦτο θὰ χαιρετίσωσιν εὐφροσύνως πάντες ὡς ἄγκυραν σωτηρίας, ἀπαλλάσσουσαν καὶ λαοὺς καὶ κυβερνήσεις τόσῳ φρικιαστικῶν ἀλλὰ καὶ τόσῳ ἀγόνων ἀγώνων.*

Τὰ ζητήματα τῆς κυριότητος τῶν στενῶν τοῦ Ἑλλησπόντου καὶ τοῦ Βοσπόρου, τῆς Τεργέστης καὶ τοῦ Αὐλῶνος, τῆς Ἀμβέρσης καὶ τοῦ Βελγίου εἶναι ζητήματα τὰ ὁποῖα εἶναι ἱκανὰ νὰ παρατείνωσι τὸν ἀγῶνα ἐπ' ἄπειρον, ἀλλὰ τῶν λαῶν ἡ ἀντοχὴ εἰς τὰς ἐποχὰς ἃς σήμερον διανύομεν δὲν εἶναι ὁμοία πρὸς τὰς ἐποχὰς καθ' ἃς διεξήγοντο οἱ ἑκατονταετεῖς καὶ τριακονταετεῖς πόλεμοι. Κατ' ἐκείνας τὰς ἐποχὰς ἡγεμόνες καὶ κυβερνήσεις, καταρτίζοντες στρατιὰς μισθοφόρων ἐπήρχοντο κατὰ τῆς ἐχθρικῆς χώρας, ἣν διήρπαζον καὶ συνετήρουν τὰς στρατιάς των δαπάναις τοῦ ἐχθροῦ, χωρὶς ἡ ἰδία των χώρα νὰ ὑφίστατο τὰ βάρη τοῦ πολέμου, ἐνῷ τὴν σήμερον αἱ στρατιαὶ καταρτίζονται ἀπὸ τὸ κάλλιστον μέρος τοῦ πληθυσμοῦ ἑκάστης χώρας, τὸ ἀφαιρούμενον ἀπὸ τοὺς πλουτοπαραγωγοὺς κλάδους τῆς γεωργίας, τῆς κτηνοτροφίας, τῆς βιομηχανίας, ἵνα χρησιμοποιηθῇ ἐν τῷ πολέμῳ καὶ οὕτως, καὶ ἂν ἤθελεν ὑποτεθῇ, ὅτι ἡ ἐχθρικὴ χώρα ὑφίσταται τὰ βάρη τῆς συντηρήσεως τῶν πολεμίων στρατιῶν, πᾶσαι αἱ πλουτοπαραγωγαὶ πηγαὶ τῆς ἐπιστρατευομένης χώρας μαραίνονται, ἀτροφοῦσι, φθίνουσι, κατὰ τρόπον μὴ ἐπιτρέποντα πλέον τὴν χρονιότητα τῶν πολέμων.

Εἰ δέ ποτε πόλεμός τις παραταθῇ πέραν ὡρισμένου τινος χρονικοῦ ὁρίου, τὸ τοιοῦτον δὲν ἀποτελεῖ καταστροφὴν διὰ τὸν ἡττηθέντα μόνον, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸν νικητὴν, τὸ πτῶμα οὗτινος πίπτει, κατὰ τὴν εἰκονικὴν καί παραστατικωτάτην ἔκφρασιν πολεμικοῦ τινος ἀρθρογράφου, ἐπὶ τοῦ πτώματος τοῦ ἡττηθέντος.

Κατὰ πάντα τὰ διδόμενα ὅθεν δικαιούμεθα νὰ φρονῶμεν ὅτι μετ' οὐ μακροῦ χρόνου πάροδον, ἡ διπλωματία θὰ παρουσιάσῃ πρὸ τοῦ ἐκπλήκτου κόσμου τὸν μικροσκοπικὸν μῦν ὃν ἔτεκεν ἡ μέγα ὠδίνουσα μὲ τὰς ἐξ ἑκατομμυρίων στρατιᾶς της Εὐρώπη.

Η ΒΕΛΓΙΚΗ ΟΥΔΕΤΕΡΟΤΗΣ

II

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου).

Τὸ ὅτι ἡ ἰδέα αὕτη προεῖχε κατὰ τὴν νέαν ταύτην ἐφαρμογὴν τοῦ συστήματος τῆς Barriere τῶν ἐτῶν 1815 καὶ 1818 τὸ ἐμνημόνευσα ἤδη. Ἔτι σαφέστερον τὸ τοιοῦτον καταφαίνεται εἰς τὰς προηγηθείσας τῆς οὐδετερότητος διαπραγματεύσεις.

Ἡ μεγάλη τότε ἐπιτυχία τῆς Γαλλίας συνίστατο εἰς το ὅτι τὸ σύστημα δὲν ἀπέμεινε μονομερὲς, καὶ τὸ Βέλγιον διὰ τῆς νέας του θέσεως δὲν ἐχρησίμευε μόνον ὡς προμαχὼν κατὰ τῆς Γαλλίας ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ αὐτῆς. Καὶ εἰς αὐτὰ ἄλλως τὰ πρωτόκολλα τῆς ἐν Λονδίνῳ συνδιασκέψεως ἐμφαντικώτατα ἐξεδηλώθη ἡ ἰδέα τῆς Εὐρωπαϊκῆς ἰσορροπίας, ὡς κύριος σκοπὸς τῆς Βελγικῆς οὐδετερότητος, ἥτις, καθ' ἅπαντας τοὺς νεωτέρους συγγραφεῖς, δὲν ἐδημιουργήθη χάριν τοῦ Βελγίου.

Ἐντεῦθεν καταφαίνεται τὸ ἀνακριβὲς τῆς νεωτέρας Βελγικῆς θεωρίας, καθ' ἣν ἡ οὐδετερότης μόνον ἐν καιρῷ πολέμου ἐπιβάλλει ὑποχρεώσεις, ἐν εἰρήνῃ δὲ δύναται νὰ παραβιασθῇ. Ἡ ἰσορροπία τῶν δυνάμεων δέον ἀκριβῶς ἐν εἰρήνῃ νὰ διατηρηθῇ, δύναται ὅμως καὶ νὰ διασαλευθῇ δι' ὡρισμένων πράξεων, ἂν αἱ πράξεις αὗται εἶναι μάλιστα ἐξ ἐκείνων, ὧν αἱ ἐπιβλαβεῖς συνέπειαι δύνανται ἐν ὥρᾳ πολέμου νὰ ἐκδηλωθῶσιν. Οὐδεὶς λογικῶς σκεπτόμενος δύναται ν' ἀμφιβάλλῃ περὶ τοῦ ὅτι θ' ἀπετέλει προφανῆ τῆς οὐδετερότητος παραβίασιν ἡ ὑπὸ τοῦ Βελγίου παραχώρησις τῆς Ἀμβέρσης εἰς τὴν Ἀγγλίαν, ἔστω καὶ ἂν ἐν πλήρει καὶ ἀπολύτῳ εἰρήνῃ ἐγίγνετο.

Τοῦτ' αὐτὸ δύναται νὰ λεχθῇ ὡς πρὸς τὴν παραχώρησιν δικαιώματος κατοχῆς ἢ τῆς ἱδρύσεως λιμένος, ὅστις ἠδύνατο νὰ χρησιμοποιηθῇ ὡς βάσις πολεμικῶν ἐπιχειρήσεων. Εἶναι ἄλλως περιττὸν νὰ καταπονηθῇ τις πρὸς ἐξεύρεσιν συντελεσθεισῶν ἐν καιρῷ εἰρήνης πράξεων ἀσυμβιβάστων πρὸς τὴν διαρκῆ οὐδετερότητα, ὅταν ἡ ἱστορία μᾶς παρέχει διδακτικώτα παραδείγματα. Ὅτε ἐν ἔτει 1840 συνεζητεῖτο τὸ ζήτημα τῆς μεταξὺ Γαλλίας καὶ Βελγίου τελωνιακῆς ἑνώσεως, ἡ Ἀγγλία ἀντετάχθη, χαρακτηρίσασα τὸ τοιοῦτον ὡς ἀντικείμενον τῇ Βελγικῇ οὐδετερότητι καὶ ὅτε ἐν ἔτει 1868 ἐμελετᾶτο ἡ ὑπὸ τῆς ἑταιρείας τῶν Ἀνατολικῶν σιδηροδρόμων τῆς Γαλλίας ἐξαγορὰ τῶν Βελγικῶν σιδηροδρόμων ἠρνήθη τὴν συναίνεσίν της αὐτὴ αὕτη ἡ Βελγικὴ κυβέρνησις, καὶ τὴν τοιαύτην ἐνέργειαν τῆς κυβερνήσεως ἔκριναν, κατὰ τὰς σχετικὰς ἐν τῇ Βουλῇ συζητήσεις, ὡς ἀπόρροιαν τῆς οὐδετερότητος.

III

Ὅταν ἡ λογικὴ τῆς ἱστορίας καὶ παντὸς ὑγιῶς κρίνοντος, παραδέχεται, ὅτι ἡ διαρκὴς οὐδετερότης ἐπιβάλλει εἰς τὸ Βέλγιον καὶ ἐν καιρῷ εἰρήνης ὑποχρεώσεις, τότε γεννᾶται φυσικῶς τὸ ἐρώτημα, τί ποτε παθόντες οἱ νεώτεροι Βέλγοι συγγραφεῖς ἠσπάσθησαν θεωρίας ἀντικειμένας εἰς τὰς τῶν παλαιοτέρων ;

Τοῦτο ἀποδοτέον ἴσως εἰς τὴν ἀλλαγὴν τῆς ἐπιστημονικῆς μεθόδου τῆς ἑρμηνείας. Ἄλλοτε ἐξηρευνᾶτο ἡ ἔννοια τῶν νομικῶν θεσμῶν διὰ τῆς ἱστορικῆς ἀναλύσεως, σήμερον δὲ διὰ τῆς διαλεκτικῆς. Ὅτι ὅμως ἡ Βελγικὴ ἐπιστήμη ἐτράπη, ἐξ ἐσωτερικῶν ἀκριβῶς λόγων, ἀπὸ τῆς νομικῆς τῶν ἐννοιῶν εἰς τὴν νομικὴν τῶν συμφερόντων, κατ' ἐποχὴν καθ' ἣν ἀλλαχοῦ τὴν ἀντίθετον ἐτράπησαν ὁδὸν, δὲν εἶναι πιστευτόν.

Θὰ καταστῇ ὅμως τελείως εὐλογοφανὴς ἡ ἄποψις τῶν νεωτέρων Βέλγων, ἐάν τις ἀκολουθήσῃ τὴν ἀντίληψίν των ὡς πρὸς τὴν οὐδετερότητα. Ἡ οὐδετερότης, ὡς ἐρρέθη ἤδη, ἐκρίθη ὡς ἐμπόδιον κατὰ τὴν μνημονευθεῖσαν ἀνωτέρω προσάρτησιν τοῦ κράτους τοῦ Κογκὸ καὶ μόνον τῇ σιωπηρᾷ ἀνοχῇ τῶν δυνάμεων ὁ σκόπελος ὑπερεκάμφθη. Ἐν ἄλλῃ ὅμως περιστάσει ἠναγκάσθη ἡ Βελγικὴ κυβέρνησις λόγῳ τῆς οὐδετερότητος ν' ἀποστῇ ἄκρως ἐπιθυμητοῦ σχεδίου.

Ὅτε ἐν ἔτει 1900, αἱ ταραχαὶ τῶν Boxeurs ἐν Σινικῇ ἤγαγον εἰς τὴν ἀπόφασιν κοινῆς ἐπεμβάσεως τῶν Εὐρωπαϊκῶν δυνάμεων, ἤθελε καὶ τὸ Βέλγιον νὰ μετάσχῃ εἰς τὴν μελετωμένην ἐπέμβασιν.

Ἡ ἀποστολὴ μέρους τοῦ τακτικοῦ στρατοῦ του εἰς Ἀσίαν, ἐκρινετο φυσικῶς ὡς ἀντικειμένη εἰ- τὴν οὐδετερότητα, κατήρτισεν ὅμως ἐθελοντικόν τι σῶμα. Ἐν τέλει ἀπέσχε τοῦ σχεδίου, ὡς δ' οἱ «Βελγικοὶ Πανδέκται» συμπεραίνουν, κατὰ συμβουλὴν ἐνίων ἐκ τῶν ἐγγυηθεισῶν τὴν Βελγικὴν οὐδετερότητα δυνάμεων.

Ἤδη πολλῷ πρὸ τῶν συμβάντων τούτων οἱ Βέλγοι στρατιωτικοὶ βαρέως ἔφερον τὴν οὐδετεροποίησιν τῆς πατρίδος των. Ἐν ἔτει 1843 ἐδημοσιεύθη εἰς τὴν «Βελγικὴν στρατιωτικὴν ἐπιθεώρησιν» ἄρθρον, δι' οὗ ἐδηλοῦτο, ὅτι ἐν ὥραις εἰρήνης δύνανται νὰ κηρύσσωνται οὐδετερότητες, ἅμα τῇ πρώτῃ ὅμως πολεμικῇ ἰαχῇ,

εἰς σποδὸν μεταβάλλονται. Τεσσαράκοντα περίπου ἔτη βραδύτερον ἐδήλου, ὁ ὡς ὀχυρωτὴς καταστὰς διάσημος στρατηγὸς Μπριαλμὸν, ὅτι ἡ διαρκὴς οὐδετερότης εἶναι ἐλεεινὸν δῶρον τῆς ἐν Λονδίνῳ συνδιασκέψεως, ὅπερ τὸ Βέλγιον ἔδει ν' ἀπορρίψῃ ἂν ἠδύνατο. Τὴν αὐτὴν γνώμην ἐξέφερεν ἐν ἔτει 1900 ὁ Βέλγος καθηγητὴς Νὺς, ὅστις ἐχαρακτήριζε τὴν οὐδετεροποίησιν τῆς πατρίδος του, ὡς σχεδὸν ἀποκτήνωσιν, εἰς ἣν τὰ ἐγωϊστικὰ συμφέροντα τῶν Δυνάμεων κατεδίκασαν τὸ Βέλγιον.

Ὁ Μπριαλμὸν κατέληγε μὲ τὰ ἑξῆς χαρακτηριστικώτατα «Μόνον ὅταν παύσωμεν νὰ εἴμεθα οὐδέτεροι θὰ λυθῶμεν τῆς σκληρᾶς ὑποχρεώσεως καθ' ἣν ὀφείλομεν ν' ἀποκρούσωμεν ἐνόπλως τὸν πρῶτον ἐμπόλεμον, ὅστις θὰ διήρχετο τὴν μεθόριόν μας, ἔστω καὶ ἂν ἦτο ἐκεῖνος πρὸς ὃν, χάριν αὐτοῦ τοῦ συμφέροντός μας ἔδει εὐρείας ν' ἀναπετάσωμεν τὰς πύλας μας καὶ τὰς πολεμικάς του ἐπιχειρήσεις νὰ διευκολύνωμεν, ἐφ' ὅσον ἐν καιρῷ εἰρήνης καὶ διὰ συμμαχίας ἠδυνάμεθα νὰ συνδεθῶμεν πρὸς αὐτόν». Τὰ αὐτὰ τῆς οὐδετερότητος καταμαρτυρεῖ ὁ Νὺς, ὅστις προστίθησι καὶ τί ἀπὸ νομικῆς ἀπόψεως, ἀμφισβητῶν πρώτιστα, ὅτι αἱ δυνάμεις ἠγγυήθησαν καθ' ὅλου τὴν ἀκεραιότητα τοῦ Βελγικοῦ ἐδάφους. Ἡ ἐγγύησίς των, λέγει, ἀφορᾷ εἰς μόνην τὴν οὐδετερότητα. Ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου ὁ Μπριαλμὸν ἐπιπροστίθησι τὸν ἰσχυρισμὸν ὅτι καὶ αὐτὴ ἡ ἐγγύησις τῆς οὐδετερότητος ἀποτελεῖ συλλογικὴν ἐγγύησιν, ἥτις προϋποτίθησι συνολικὴν ἐνέργειαν, ἥτις θὰ καθίστατο ἀνέφικτος καὶ μία τῶν ἐγγυηθεισῶν δυνάμεων ἂν ἀπεφάσιζε νὰ τὴν προσβάλῃ. Ἀφοῦ ἑπομένως καὶ στρατιωτικῶς καὶ πολιτικῶς ἡ οὐδετερότης ἐκρίθη ἄνευ τινὸς ἀξίας καὶ μόνον περιοριστικὴ τῆς ἐλευθέρας δράσεως τῆς οὐδετεροποιουμένης πολιτείας, ἐτίθετο τὸ ἐρώτημα : Πῶς ἠδύνατό τις νὰ ἀπαλλαγῇ αὐτῆς, πῶς νὰ τὴν ἀποτινάξῃ ;

Οἱ αὐστηρότερον κρίνοντες τὰ τῆς οὐδετερότητος καὶ τὸν ὑποχρεωτικὸν αὐτῆς χαρακτῆρα, εἰς οὓς καταλέγεται καὶ ὁ Δεκὰν, ὑποστηρίζουσιν ὅτι ἡ οὐδετερότης μόνον διὰ συνθήκης, δι' ἀμφοτεροβαροῦς δηλαδὴ πράξεως, ἠδύνατο νὰ ἀρθῇ. Ὁ Δεκὰν ἀποτρέπει τοὺς δημοσιογράφους νὰ γράφωσι περὶ τῆς νομικῆς καὶ πρακτικῆς σαθρότητος τῶν συνθηκῶν τοῦ 1839 καὶ εὔχεται ἵνα τὸ συμφέρον, συνδυαζόμενον τῇ φρονήσει, τοὺς καταστήσῃ συνετωτέρους. Εἰκότως δὲ δύναται νὰ συμπεράνῃ τις, ὅτι αἱ προτροπαὶ αὗται ἀπευθύνοντο πρὸς τοὺς Νὺς καὶ Μπριαλμὸν διότι ἓν ἔτος πρὸ τῆς διατριβῆς των εἶχον ἀμφότεροι ἰσχυρισθῇ, ὅτι τὸ Βέλγιον ἠδύνατο καὶ διὰ μονομεροῦς πράξεως νὰ καταλύσῃ τὴν οὐδετερότητά του.

Αἱ γνῶμαι τῶν νεωτέρων Βέλγων συγγραφέων περὶ τῆς οὐδετερότητος, δύνανται ἐν περιλήψει νὰ διατυπωθῶσιν ὡς ἑξῆς : 1) Δυνάμει τῆς οὐδετερότητος τὸ Βέλγιον ὑποχρεοῦται νὰ συντηρῇ στρατὸν καὶ φρούρια. 2] Παρὰ τὴν οὐδετερότητα τὸ Βέλγιον δύναται νὰ συνάπτῃ πάσης φύσεως συμμαχίας, καθ' ὅσον διὰ τῆς τοιαύτης του ἐνεργείας μόνον ἐν ὥρᾳ πολέμου δύναται νὰ θεωρηθῇ παραβιάζον τὴν οὐδετερότητα οὐχὶ ὅμως καὶ ἐν εἰρήνῃ. 3] Τὸ Βέλγιον δικαιοῦται νὰ ἀφίσταται τῆς οὐδετερότητος ὁψέποτε θελήσῃ διὰ μονομεροῦς δηλώσεως. Τοιαῦται αἱ παρὰ Βέλγοις κρατοῦσαι ἰδέαι περὶ οὐδετερότητος καὶ ὄχι παρὰ τοῖς τυχοῦσιν, ἀλλὰ παρ' ἀνδρῶν οἵτινες, εἴτε ὡς στρατιωτικοὶ, εἴτε ὡς νομικοὶ ἐθεωροῦντο αὐθεντίαι. Καὶ τί ἐνδιαφέρει τοὺς νομικοὺς ἂν αἱ τοιαῦται θεωρίαι των προκαλοῦσι τὴν φρίκην τῶν σωφρονούντων ; Τί ἐνδιαφέρει τὸν στρατιώτην, τὸ ἐντελῶς παράχορδον τῆς ἰδέας, τοῦ νὰ νομίζῃ ὅτι αἱ δυνάμεις ἀνεκήρυξαν μίαν οὐδετερότητα ἄνευ οὐδεμιᾶς ὑποχρεώσεως τοῦ οὐδετεροποιηθέντος, πρὸς ὃν μόνον παρέσχον τὰ μέσα συγκεντρωσεως μέσων ἰσχυρῶν ἵνα τὰ χρησιμοποιήσῃ κατὰ τὸ δοκοῦν ; Αὐτὸς ἐνδιαφέρεται καὶ ἐπιθυμεῖ νὰ ἴδῃ τὴν πατρίδα του μεγάλην καὶ ἰσχυρὰν, κατὰ τὰ λοιπὰ ἀδιαφορεῖ.

Δημοπρασία δημοτικοῦ δασμοῦ ὠνίων καὶ ἐμπορευμάτων ἡμεδαπῆς

Ἡ ματαιωθεῖσα δημοπρασία τοῦ Δημοτικοῦ δασμοῦ τῶν ἐκ τῆς ἡμεδαπῆς εἰς τὸν Δῆμον Ἑρμουπόλεως εἰσαγομένων πρὸς τοπικὴν κατανάλωσιν ἐμπορευμάτων, ἐξαιρουμένων, ἐννοεῖται, τῶν εἰσαγομένων ἐκ τῶν ἐπὶ τῆς νήσου Σύρου καὶ τῆς ἀνηκούσης εἰς τὴν κοινότητα Σύρου νησίδος Γυάρου, ἐπαναλαμβάνεται κατ' ἀπόφασιν τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, τὴν προσεχῆ Κυριακὴν 5ην Ἀπριλίου, μειωθέντος τοῦ ποσοῦ τῆς πρώτης προσφορᾶς ἀπὸ Δραχμῶν 135,000 εἰς Δραχμὰς 120,000, ἐλπιζομένου ὅτι διὰ τῆς μειώσεως ταύτης τοῦ ποσοῦ τῆς πρώτης προσφορᾶς θὰ ἐπιτευχθῇ συναγωνισμὸς πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ Δήμου.

Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται κατὰ τὸ σύνηθες εἰς τὸ ἐνταῦθα παραλιακὸν καφφενεῖον τοῦ κ. Νικολάου Λ. Κωστάλα (κτῆμα Φαμελιάρη), ἐνώπιον τῆς Δημαρχικῆς ἐπιτροπῆς.

Ἡ πανήγυρις τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Σωτῆρος

Μεθ' ὅλης τῆς ἐξαιρετικῆς μεγαλοπρεπείας ἐτελέσθη τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ἡ ἐπέτειος Πανήγυρις τοῦ κατὰ τὸν λόφον «Δῆλι» Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Σωτῆρος.

Ἀφ' ἑσπέρας ἐψάλη ἑσπερινὸς τὴν δὲ 9ην Μ. Μ. ἡ συνήθης παράκλησις.

Λόγῳ ἀσθενείας τοῦ Σεβ. Ἐπισκόπου ἡμῶν, κατὰ τὴν θείαν λειτουργίαν ἐχοροστάτησεν ὁ παρεπιδημῶν ἐνταῦθα Σεβασμ. Ἠλείας κ. Δαμασκηνός, ἔχων συλλειτουργὸν τὸν ἀληθῶς τὴν ἡμετέραν πόλιν τιμῶντα πρωθιερέα τοῦ ἐν Ἀθήναις Ναοῦ τοῦ Ἁγ. Κωνσταντίνου κ. Ἠλίαν Ἀνδρικόπουλον οἰκονόμον, ἡ μελωδικὴ καὶ εὔστροφος τοῦ ὁποίου φωνὴ, συνεκίνησεν εἰς ἄκρον τοὺς πολυαρίθμους θαυμαστάς του, οἵτινες εὐαρέστως ἀνεμνήσθησαν τῶν ἀρχαίων ἡμερῶν τῆς ἐνταῦθα ὑπηρεσίας του.

Κατὰ τὴν θείαν Λειτουργίαν προσῆλθον τιμήσαντες διὰ τῆς παρουσίας αὐτῶν τὴν Πανήγυριν ὁ Νομάρχης Κυκλάδων κ. Γ. Παρασκευόπουλος, οἱ Βουλευταὶ κ. κ. Κωνστ. Καλομενόπουλος καὶ Γεώργιος Γαϊτάνος, ὁ Δημοτ. Σύμβουλος κ. Ἐλευθ. Βαφίας, ὁ Διευθυντὴς τοῦ Καπνεργοστασίου Σύρου καὶ πλῆθος εὐλαβῶν προσκυνητῶν.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς θείας Λειτουργίας ἐπηκολούθησεν ἡ συνήθης περὶ τὸν Ναὸν Λιτανεία, ἣν παρηκολούθησαν ἐν ἀληθεῖ κατανύξει τό τε πλῆθος τῶν φιλεόρτων καὶ οἱ τιμήσαντες διὰ τῆς παρουσίας των τὴν ἑορτὴν ἐπίσημοι.

Μετὰ τὸ πέρος τῆς ἱερᾶς Λιτανείας παρετέθησαν ὑπὸ τῶν φιλοτίμων Ἐφόρων τοῦ Ι. Ναοῦ ἐν ἀφθονίᾳ διάφορα ἐκλεκτὰ ἀναψυκτικά. Οἱ παραστάντες κατὰ τὴν ἑορτὴν ἐπίσημοι ἀναχωροῦντες ἐξέφρασαν τὴν ἄκραν αὐτῶν εὐαρέσκειαν πρὸς τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Συμβούλιον διά τε τὴν καθαριότητα τοῦ Ναοῦ καὶ τὴν ἐπικρατήσασαν τάξιν καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς Πανηγύρεως

Ἐξαιρετικὴν ὅλως καὶ εὐάρεστον ἐντύπωσιν προὐξένησεν εἰς τοὺς ἐκκλησιαζομένους, ἡ παρουσία τοῦ κ. Νομάρχου, ὅστις ἀπὸ τῶν πρώτων ἡμερῶν τῆς ἐνταῦθα ἀφίξεώς του, κατέδειξεν ὅτι ὁ ἡμέτερος Νομὸς εὗρεν ἐπὶ τέλους τὸν ἀντάξιον αὐτοῦ Διοικητήν.

Ἀκαταστασία καιροῦ

Μολονότι εὑρισκόμεθα ἐν μηνὶ Ἀπριλίῳ καὶ οἱ ποιηταὶ ἑτοιμάζουν τὰς πρὸς τὰ τῆς ἀνοίξεως ἄνθη ὠδάς των, ἐν τούτοις ἡ 31η Μαρτίου διῆλθεν ἐν μέσῳ ἀδιαλείπτου βροχῆς μετὰ βροντῶν, ὡς νὰ εὑρισκόμεθα εἰς τὸν μῆνα Σεπτέμβριον, ψῦχος δὲ καὶ συνεχὴς ὑγρασία ἐπικρατεῖ μετὰ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου.

Ἂς ἐλπίσωμεν ὅτι ὁ Ἀπρίλιος θέλει μᾶς ἀπαλλάξῃ τῆς ἀφορήτου ταύτης καιρικῆς ἀκαταστασίας.

Ἄφιξις προσφύγων

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν τηλεγραφικῶς εἰδοποίησε τὴν ἐνταῦθα Νομαρχίαν, ὅτι ἀποστέλλονται ἐντὸς τῆς ἐρχομένης ἑβδομάδος εἰς τὸν Νομὸν Κυκλάδων καὶ ἕτεροι 400 πρόσφυγες, οἵτινες καὶ θὰ διανεμηθῶσιν εἰς τὰς νήσους Θήραν, Νάξον καὶ Ἴον.

Δικαία παρασημοφορία

Μετὰ χαρᾶς εἴδομεν τὴν ἀπονομὴν τοῦ Ἀργυροῦ Σταυροῦ τοῦ Σωτῆρος πρὸς τὸν διευθυντὴν τοῦ ἐν Πύργῳ τῆς Ἠλείας Καπνεργοστασίου, ἡμέτερον δὲ συμπολίτην κ. Γεώργ. Ἠλιάδην, ἀπομακρυνόμενον τῆς ὑπηρεσίας λόγῳ ὁρίου ἡλικίας.

Διὰ τὸν κ. Γυμνασιάρχην

Καὶ ἄλλοτε ἐγράψαμεν περὶ τῶν ἐν μέσῃ ὁδῷ καὶ ἔμπροσθεν τῶν Καταστημάτων γενομένων ἀσκήσεων τῶν μαθητῶν τοῦ Γυμνασίου, ὑποδείξαντες ὅτι δὲν εἶναι οὗτος ὁ κατάλληλος τόπος διὰ τὰς τοιαύτας ἀσκήσεις, διότι καὶ ἡ διάβασις τῶν πολιτῶν ἐμποδίζεται καὶ ἡ προσοχὴ τῶν γυμναζομένων ἀπορροφᾶται ἀπὸ τοὺς διερχομένους διαβάτας.

Δὲν νομίζουσιν οἱ ἁρμόδιοι ὅτι πρέπει νὰ ἐκλείψῃ τὸ ἄτοπον τοῦτο ;

Αἱ διὰ τὸ ἐμπόριον ἀνακοινώσεις τῆς Νομαρχίας

Πληροφορούμεθα εὐχαρίστως ὅτι, ἡ Νομαρχία Κυκλάδων τοῦ λοιποῦ θέλει γνωστοποιεῖ εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους τὰ λαμβανόμενα, σχετικῶς πρὸς τὸ ἐμπόριον, μέτρα παρὰ τῶν ἐμπολέμων Κρατῶν, τὸ μὲν πρὸς ἀποφυγὴν τῶν ἐξ ἀγνοίας ζημιῶν, τὸ δὲ πρὸς προαγωγὴν καὶ διάδοσιν τῶν Ἑλληνικῶν προϊόντων εἰς τὰς ἀγορὰς ἐκείνας ἐξ ὧν πολλῶν ξένων Ἐθνῶν τὰ ἐμπορεύματα, λόγῳ τοῦ πολέμου, ἀπεκλείσθησαν.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

— Μετὰ πάσης τῆς ἐκκλησιαστικῆς μεγαλοπρεπείας καὶ ἐν μεγίστῃ συρροῇ πιστῶν, ἐτελέσθη καὶ ἐφέτος ἐν τῷ ἐνταῦθα Ἱερῷ Ναῷ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, ἡ πατροπαράδοτος πανήγυρις ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς, παρὰ τῆς παρ' ἡμῖν πατριαρχικῆς οἰκογενείας τοῦ κ. Παναγιώτου Βοκοτοπούλου.

— Παρεπιδημεῖ πρὸ ἡμερῶν ἐνταῦθα, χάριν τῆς ὑγείας του, ξενιζόμενος παρὰ τοῦ Σεβ. Ἐπισκόπου μας κ. Ἀθανασίου, ὁ Σεβ. Ἐπίσκοπος Ἠλείας κ. Δαμασκηνός.

— Διατρίβει ἐνταῦθα ὁ τοῖς πᾶσιν ἀγαπητὸς καὶ σεβάσμιος συμπολίτης μας αἰδεσιμώτατος Οἰκονόμος κ. Ἠλίας Ἀνδρικόπουλος, πρωθιερεὺς τοῦ ἐν Ἀθήναις Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου.

— Μετὰ ὀλιγοήμερον ἐν Ἀθήναις διαμονὴν, ἔνθα εἶχε μεταβῇ λόγῳ τῶν ἑορτῶν τοῦ Πάσχα, ἐπανέκαμψεν ἐνταῦθα ὁ ἀξιότιμος κ. Ν. Κορφιωτάκης, Εἰσαγγελεὺς τῶν Πρωτοδικῶν.

— Μετὰ ὀλιγοήμερον ἐνταῦθα διαμονὴν χάριν τῶν ἑορτῶν τοῦ Πάσχα, ἐπανέκαμψε προχθὲς εἰς Ἀθήνας, ὁ παρὰ τῷ ἐκεῖ Πρωτοδικείῳ ὑπηρετῶν δικαστικὸς πάρεδρος φίλος αὐμπολίτης κ. Βρασίδας Τόπακας.

— Ἀφίκοντο προχθὲς ἐξ Ἀθηνῶν οἱ Βουλευταὶ τοῦ Νομοῦ μας κ. κ. Κωνστ. Καλομενόπουλος καὶ Γεώργιος Γαϊτάνος.

— Ἐπανέκαμψεν εἰς Πειραιᾶ ὁ φίλος κ. Μόσχος Ρηγόπουλος ἀνώτερος ὑπάλληλος τοῦ ἐκεῖ μεγάλου καταστήματος ἀποικιακῶν τοῦ κ. Στεφάνου Ζαγοραίου.

ΕΥΤΥΧΕΙΣ ΓΑΜΟΙ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Ι. ΑΡΓΥΡΑΚΗΣ
ΑΝΝΑ Γ. ΜΠΕΛΙΒΑΝΑΚΗ

Ἐστεμμένους μὲ τὰ μυροβόλα τοῦ ἔαρος ἄνθη, βασιζομένους ἐπὶ τὰς στηριζούσας θεμέλια οἴκων εὐχὰς τῶν γονέων, ἡ ποτνία μήτηρ Ἐκκλησία ηὐλόγησε διὰ τῆς χειρὸς ἑνὸς τῶν ὑπεροχωτέρων καὶ ἱεροπρεπεστέρων Ἱεραρχῶν της, τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἐπισκόπου Σύρου, Τήνου, Μήλου Ἄνδρου καὶ Κέας κ. Ἀθανασίου, τοὺς γάμους δύο εὐγενῶν ὑπάρξεων τῆς Ἄννης Μπελιβανάκη, τῆς ἐπεράστου καὶ σεμνῆς κόρης ἀρίστης Ἑρμουπολιτικῆς οἰκογενείας καὶ τοῦ ὡς ἄριστα κατεστημένου νέου κ. Δημητρίου Ι. Ἀργυράκη, ἐκ τῶν καλλίστων ὑπαλλήλων τοῦ παρ' ἡμῖν Ὑποκαταστήματος τῆς Τραπέζης Ἀθηνῶν.

Τὸ «Βῆμα», στέφον μὲ τὰ εὐωδέστερα τοῦ ἔαρος ῥόδα τὸ νεαρὸν ζεῦγος, εὔχεται τοῖς νεονύμφοις βίον μακρὸν καὶ εὐδαίμονα, καλλιτεκνίαν καὶ πᾶν τὸ ἐκ τοῦ ὑμεναίου ἀγαθόν.

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Θλιβερὸν μήνυμα ὁ τηλέγραφος ἐξ Ἀθηνῶν μετέδωκε, τὸν θάνατον προσφιλοῦς τῆς Ἑρμουπόλεως τέκνου, τοῦ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΛΑΔΟΠΟΥΛΟΥ, οὗ ὁ νεκρὸς κομίζεται αὔριον ἐνταῦθα, ἵνα ἀναπαυθῇ εἰς τὴν ἀγκάλην τῆς γενετείρας παρὰ τὰ ὀστᾶ τῶν πατέρων του.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Αἱ οἰκογένειαι Ἰωάν. Ζ. Πετροκοκκίνου καὶ Βιργινίας Σ. Κρίνου, ὁ Κος καὶ ἡ Κα Ἐμμ. Τσιροπινᾶ καὶ ὁ Κος καὶ ἡ Κα Γ. Ψιακῆ, ἐκφράζουσι τὴν εὐγνωμοσύνην αὐτῶν καὶ τὰς θερμὰς εὐχαριστίας των πρὸς τὸν Δῆμον Ἑρμουπόλεως, τὰς Ἀρχὰς τῆς ἡμετέρας πόλεως, τὰ Σωματεῖα καὶ Φιλανθρωπικὰ Ἱδρύματα, ὡς καὶ πρὸς πάντας τοὺς ὁπωσδήποτε συμμερισθέντας τῆς βαθείας αὐτῶν θλίψεως ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ τοῦ Σεβαστοῦ καὶ Ἀγαπητοῦ αὐταῖς

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Ζ. ΠΕΤΡΟΚΟΚΚΙΝΟΥ

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ

«Καὶ ἦν πεπληρωμένος τέχνης, σοφίας καὶ συνέσεως». (Γ'. Βασιλειῶν Ζ'. 44.)

Εἰς τὸν μεγάλον τῆς πόλεώς μας νεκρόν, τὸ πιστὸν τοῦ Χριστοῦ τέκνον, τὸν εὐσεβῆ Χριστιανόν, τὸν μεγάλον πατριώτην, τὸν ἄριστον τῆς ἐργασίας λάτρην καὶ ὀπαδόν, κάλλιστα προσαρμόζουσιν οἱ λόγοι οὗτοι τῆς Ἁγ. Γραφῆς. Ναί, ἦτο πεπληρωμένος τέχνης ἐμπορικῆς· μαρτυροῦσι τοῦτο τὰ μέγιστα κεφάλαια ἃ διὰ τῆς ἀτρήτου ἐργασίας αὐτοῦ ἀπέκτησεν. Ἦτο πεπληρωμένος σοφίας· μαρτυρεῖ τοῦτο τὸ ἔργον αὐτοῦ δι' οὗ αὐτὸς ἐπλούτισε καὶ τὸ ὄνομα τῆς μικρᾶς πλὴν ἐνδόξου πατρίδος μας, κατέστησε τίμιον καὶ ἔνδοξον ἀνὰ τὴν ἀχανῆ Ῥωσσικὴν Αὐτοκρατορίαν. Ἦτο πεπληρωμένος συναίσεως· μαρτυροῦσι τοῦτο αἱ πλεῖσται τιμητικαὶ θέσεις ἃς κατεῖχε, προεδρεύων πλείστων ἐν Ῥωσσίᾳ Τραπεζῶν καὶ ἡ διεύθυνσις τῆς Αὐτοκρατ. Τραπέζης Πετρουπόλεως ἥτις Αὐτοκρατορικὴ εὐνοίᾳ τῷ εἶχεν ἀνατεθῆ. Ἑρμουπολίται, τὸ εὐγενὲς τῆς Νήσου μας τέκνον, ὁ τραπεζιτικὸς καὶ ἐμπορικὸς ἥρως ὁ Δημήτριος Πετροκόκκινος ἀπέθανε· καὶ θρηνεῖ διὰ τὸ μέγα πλῆγμα τῆς πόλεώς μας, ὁ πολιοῦχος ταύτης καὶ τῶν τρογόνων ἡμῶν Θεὸς τοῦ Ἐμπορίου, Ἑρμῆς. Θρηνεῖ τὴν ἀπώλειαν ἀρίστου καὶ ἀκαμάτου ἐργάτου. Θρηνεῖ τὴν ἀπώλειαν ἰσχυροῦ στύλου τῶν Ἐμπορικῶν Τραπεζῶν.

Ὁ Δημήτριος Πετροκόκκινος κατήγετο μὲν ἐξ εὐγενοῦς καὶ τετιμημένης οἰκογενείας, ἀλλ' ὅμως ἦτο καὶ ὀπαδὸς Ἐκείνου ὅστις πρὸ 2,000 ἐτῶν ἐκήρυξε τὴν ἰσότητα καὶ διὰ τοῦτο δὲν ἠθέλησε νὰ κοσμήσῃ ἑαυτὸν μὲ αἴγλην πατρικῆς δόξης καὶ καταγωγῆς, ἀλλ' ἔθηκεν ὡς ἀρχὴν τοῦ βίου του τὴν ὑπ' αὐτοῦ τοῦ ἰδίου ἵδρυσιν εὐγενοῦς περιβάλοντος, νομίζων ὅτι οὕτως ἐκπληροῖ τὰς ὑποχρεώσεις ἃς ἐπέβαλλεν εἰς αὐτὸν ἡ ἐξ εὐγενῶν καταγωγή του. Καὶ ὄντως μετὰ τὴν ἐν τῇ γενετείρᾳ αὐτοῦ σωματικὴν καὶ πνευματικὴν ἀνάπτυξιν, ἀπέρχεται εἰς τὴν χώραν ἐκείνην, εἰς ἣν ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν τὸ Ἐμπορικὸν Ἑλληνικὸν πνεῦμα εὗρίσκε καταφυγὴν καὶ ἐπιδίδεται πάσῃ δυνάμει εἰς τὸν ἐμπορικὸν ἀγῶνα ὁπόθεν ἐξῆλθε πλέον ἢ νικητής, κατορθώσας καὶ τὸν Ἑλληνικὸν Ἐμπορικὸν νοῦν νὰ καταστήσῃ σεβαστὸν καὶ περιλάληγον ἀλλὰ καὶ τοιαῦτα κεφάλαια νὰ ἀποκτήσῃ ὥστε ἀνέτως νὰ ἐκπληρώσῃ τὰς εὐγενεῖς τῶν Πετροκοκκίνων παραδόσεις αἵτινες ἦσαν, ἡ ἀγαθοποιΐα, ἡ ἀνακούφισις τῶν πασχόντων καὶ ἡ διὰ παντὸς τρόπου εὐεργεσία τῆς προσφιλοῦς αὐτῶν γενετείρας Ἑρμουπόλεως· ὧν παραδόσεων οὐδὲ ὁ ἐν τῇ ξένῃ ἀποθανὼν ἕτερος εὐγενὴς βλαστὸς τῆς οἰκογενείας ταύτης, ὁ ἀοίδιμος Θεμιστοκλῆς Πετροκόκκινος ἐπελάθετο.

Δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν καὶ διὰ τὸν μεγάλον νεκρόν μας τὸ τοῦ σοφοῦ λόγιον «Κρῖμα εἶναι νὰ ἀποθνήσκωσιν ἄνθρωποι μεγάλης κοινῆς ὠφελείας». Ναὶ ἄνθρωπος μεγάλης κοινῆς ὠφελείας ἦτο, καὶ τοῦτο ἠδύνατο νὰ πληροφορηθῇ τις οὐ μόνον ἐκτῶν εὐεργεσιῶν, ἃς οἱ πτωχοὶ τῆς φιλτάτης αὐτῷ Πατρίδος εἶδον, ἀλλὰ καὶ πλησιάζων αὐτὸν καὶ ἀκούων τὰς ἐκ τῶν μελετῶν αὐτοῦ πολιτίμους τραπεζητικὰς συμβουλὰς καὶ πολιτικὰς κρίσεις, ἰδίως νῦν ὅτε τὸν Εὐρωπαϊκὸν κόσμον ἀνακυκᾷ ὁ πολεμικὸς σάλος.

Ἡ ἔνδοξος πατρίς μας ἐτίμησεν αὐτὸν ἀναρτήσασα ἐπὶ τοῦ στήθους του σημεῖον τῆς δόξης ἣν τῇ περιεποιήσατο ἐν τῇ ξένῃ· ἔγεμε δὲ τὸ στῆθος αὐτου ξένων παρασήμων τὰ ὁποῖα τῷ εἶχον ἀπονείμει τὰ μετὰ τῆς Αὐτοκρατορίας τοῦ Βορρᾶ συναλλασσόμενα Εὐρωπαϊκὰ κράτη. Ἡμεῖς δὲ οἱ αὐτοῦ συμπολῖται περιεστοιχίζομεν μὲ θλῖψιν τὴν σορὸν αὐτοῦ, τοῦ ἀγαπήσαντος καὶ λατρεύσαντος τὸ καθῆκον καὶ ἐπιτελέσαντος αὐτὸ καὶ τηρήσαντος τοῦτο· συνωδεύσαμεν τὴν σορὸν αὐτοῦ μέχρι τῆς τελευταίας του κατοικίας, ὑπερήφανοι διότι ἐκ τῆς γῆς μας τοιοῦτον ἀνέθαλε βλάστημα καὶ ἐκαύσαμεν προ ταύτης θυμίαμα ἐπαίνου ἀφόβως διότι δὲν ἐκινδυνεύομεν νὰ παρεξηγηθῶμεν ἀπὸ τὸν μισοῦντα—καὶ δικαίως—ἐν τῇ ζωῇ τὸν λιβανωτὸν καὶ τὸν ἀφανῶς εὐεργετικῶς ἐργασθέντα ἐν τῇ ζωῇ.

Μακαρία ψυχὴ τοῦ ἀειμνήστου Δημητρίου Πετροκοκκίνου, βάδιζε τὸν δρόμον τῆς ἀληθοῦς ζωῆς καὶ εὐδαιμονίας ἧς οὗτος ἄξιος ἐγένετο. Σπεῦσον πρὸς τὸν καλοῦντα σε δημιουργὸν καὶ πλάστην σου, πρὸς ὃν δύναται οὗτος νὰ εἴπῃ «Τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἠγώνισμαι, τὸν δρόμον τετέλεκα, τὴν πίστιν τετήρηκα, λοιπὸν ἀπόκειταί μοι ὁ τῆς δικαιοσύνης στέφανος, ὃν ἀποδώσει μοι Κύριος ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ὁ δίκαιος Κριτής».

Ἄπελθε ἄδολε Ἕλλην, φιλόστοργε πολῖτα, καὶ φίλε πολύτιμε· ἄπελθε εἰς τὸν τόπον τῆς ἀναπαύσεώς σου, ψάλλων μετὰ τοῦ ψαλμῳδοῦ «Ἐπίστρεψον ψυχή μου εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου»· χαίρων ἄπελθε διότι κληροδοτεῖς εἰς τὴν οἰκογενειάν σου κληροδοτήματα ἐπίζηλα, τὰς προσωπικάς σου ἀρετὰς καὶ τὰς τοῦ οἴκου σου παραδόσεις.

Αἰωνία σου ἡ μνήμη, ψυχὴ ἀγαθή, ψυχὴ εὐγενὴς τοῦ Δημητρίου Πετροκοκκίνου. Αἰωνία σου ἡ μνήμη.

Ἀρχιμ. Ἀθαν. Ἐμ. Παρίσης
Ἱεροκῆρυξ Κυκλάδων

Ὁ πληθυσμὸς τῆς νέας Ἑλλάδος

Διὰ Β. Διατάγματος, δημοσιευθέντος προχθὲς, μέχρι τῆς νέας ἀπογραφῆς θέλει ἰσχύσει διὰ τὰς νέας χώρας ἡ ἀπογραφὴ ἡ ἐνεργηθεῖσα κατὰ τὸ ἔτος 1913. Ἐκ τῆς ἀπογραφῆς ἐκείνης ο πληθυσμὸς τῶν νέων ἐπαρχιῶν ἔχει ὡς ἑξῆς:

Θεσσαλονίκης 506.571, Κοζάνης 206.307, Φλωρίνης 142.336, Σερρῶν 135.284, Δράμας 204.404, Ἰωαννίνων 245.618, Χανίων 77.159, Σφακίων 25.027, Ἡρακλείου 110.015, Λασηθίου 62.611, Ρεθύμνης 61,339, Μυτιλήνης 183,166, Χίου 73.230, Σάμου 68.946. Ἐν ὅλῳ 2.101,014.

Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀπογραφικῶν αὐτῶν πινάκων, κατὰ τὴν γνωστὴν ἐκλογικὴν ἀναλογίαν, ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐκλεγησομένων βουλευτῶν κατὰ νομοὺς ὁρίζεται ὡς ἑξῆς:

Νομοῦ Θεσσαλονίκης 32, Κοζάνης 13, Φλωρίνης 9, Σερρῶν 9, Δράμας 13, Σάμου 4, Ἠπείρου 15, Κρήτης 22, Μυτιλήνης 12 καὶ Χίου 5.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ἡ πάνδημος ἔνδειξις πένθους ἡ ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ πεφιλημένου ἡμῶν ἀδελφοῦ καὶ θείου Θεοδώρου Παγκάλου καὶ κατὰ τὴν κηδείαν αὐτοῦ διατρανωθεῖσα ἔτι βαθέως συνεκίνησε τὰς ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ τεθλιμμένας ψυχάς μας. Ἀναγνωρίζοντες μεγάλην τὴν ὀφειλομένην εὐγνωμοσύνην μας καὶ μὴ δυνάμενοι νὰ εὐχαριστήσωμεν ἕνα ἕκαστον ἐκ τῶν συμπολιτῶν μας ἐπὶ τῇ εἰλικρινεῖ εἰς τὸ πένθος μας συμμετοχῇ ταύτῃ, ἐκφράζομεν διὰ τοῦ παρόντος τὰς θερμὰς καὶ ἀνυποκρίτους εὐχαριστήσεις μας.

Εὐγενία Σαμίου, Εὐάγγελος Σάμιος, Σωτήριος Σάμιος, Σοφία Α. Παπαζαχαρίου, Ἄγγελος Παπαζαχαρίου.

ΔΥΣΠΕΨΙΑ ΘΕΡΑΠΕΥΘΕΙΣΑ

Ἡ θεραπεία τῶν Καταποτίων Πίνκ

Ὁ στόμαχος εἶνε τὸ ὄργανον ὅπερ μᾶς ἐπιτρέπει νὰ ἐπανορθώνωμεν καθ' ἑκάστην τὴν φθορὰν τῶν δυνάμεών μας. Εἶνε ἀποδεδειγμένον ὅτι ἀφ' ἧς στιγμῆς ὁ στόμαχος παύσῃ νὰ λειτουργῇ καλῶς, ὁ ὀργανισμὸς ὁλόκληρος εὑρίσκεται εἰς δυσκρεστον θέσιν. Τότε εἶνε ἐπάναγκες νὰ ὑποβοηθήσωμεν τὸν σιτισμὸν αὐτοῦ ἀρχίζοντες ἀμέσως την διὰ τῶν Καταποτίων Πίνκ θεραπείαν. Ἡ θεραπεία τῶν καταποτίων Πίνκ εἶνε ἀπαραίτητος, διότι τὰ καταπότια ταῦτα ἀναζωογονοῦν, ἐξαγνίζουν καὶ ἐνδυναμώνουν τὸ αἷμα. Ἡ θεραπεία αὕτη εἶνε τοσοῦτον μᾶλλον ἐπιβεβλημένη, καθόσον ἡ λειτουργία τῶν ὀργάνων χαλαροῦται ὅταν τὸ αἷμα δὲν εἶνε πλέον ἱκανὸν νὰ τὰ τροφοδοτήσῃ.

Ἡ διὰ τῶν καταποτίων Πίνκ θεραπεία ὑπῆρξε λίαν συντελεστικὴ διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς ὑγίας τοῦ κ. Ἰωάννου Καλόρουμα, γρυτοχόου ἐν Χανίοις, ὁδὸς Σπίντερ· Ἰδοὺ δὲ τί γράφει:

Ὁ κ. Ι. Καλόρουμας

«Τὰ Καταπότια Πίνκ μ' ἐθεράπευσαν τελείως. Ἀπὸ τινος καιροῦ ὑπέφερον πολὺ ἐκ τοῦ στομάχου. Δὲν ἠδυνάμην πλέον νὰ χωνεύσω τὴν ἐλαχίστην τροφήν. Ἐκτὸς δὲ τούτου εἶχον ἐμέτους, ναυτιάσεις καὶ ἐξόγκωσιν τοῦ στομάχου Μετεχειρίσθην πλεῖστα φάρμακα ἀλλ' ἄνευ τοῦ παραμικροῦ ἀποτελέσματος. Ἐν τούτοις δὲν ἀπελπίστην. Ἐσκέφθην ὅτι ἴσως τὰ Καταπότια Πίνκ πράξουν ὅ,τι δὲν ἠδυνήθησαν νὰ ἐπιτύχουν τὰ ἄλλα φάρμακα. Ἐχρησιμοποίησα λοιπὸν τὰ Καταπότια Πίνκ καὶ πράγματι ἐθεραπεύθην θαυμασίως. Ἤδη τρώγω μὲ μεγάλην ὄρεξιν καὶ χωνεύω ἄνευ τῆς ἐλαχίστης ἐνοχλήσεως».

Ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀρχίσῃ τὶς τὴν χρῆσιν τῶν Καταποτίων Πίνκ, ἡ ὄρεξις αὐξάνει, αἱ χωνεύσεις τακτοποιοῦνται καὶ ἡ γενικὴ κατάστασις βελτιοῦται.

Πωλοῦνται εἰς τὰ κυριώτερα φαρμακεῖα πρὸς δρ. 4 τὸ κυτίον ἢ δρ. 21 τα 6 κυτία. Διαρκὴς παρακαταθήκη εἰς τὰ ἐνταῦθα φαρμακεῖα Π. Καρβώνη, Ν. Παπαδάκη, Δ. Ντελοπουλου. Γενικοὶ ἀντιπρόσωποι Δαμαλᾶς καὶ Σια, ἐν Πειραιεῖ

Ἀποφεύγετε τὰς ἀπομιμήσεις.

Τὰ γνήσια καταπότια Πίνκ φέρουν ἔξωθεν τοῦ κυτίου λευκὴν ταινίαν μὲ τὸ ὄνομα Δαμαλᾶς καὶ Σια, ἔσωθεν δὲ τὴν ὁδηγίαν τῆς χρήσεως ἑλληνιστί.

Ο ΓΑΛΛΙΚΟΣ "ΦΟΙΝΙΞ,,

ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΖΩΗΣ καὶ ΠΥΡΟΣ

Ἱδρυθεῖσα ἐν Παρισίοις τῷ 1819.

Ἐργαζομένη ἐν Ἑλλάδι διὰ Βασιλ. Διατάγματος καὶ καταθέσασα παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ χρηματικὴν ἐγγύησιν ἐκ δρ. 415.000.

Κεφάλαια ἀποθεματικὰ

Κλάδου Ζωῆς φρ. χρ. 435.802.718.82
» Πυρὸς » » 114.335.000.00

Ὁλ. Ἐγ. Κεφ. φρ. χρ. 550.136.718.82

Πράκτωρ ἐν Σύρῳ
ΑΡΤΕΜΙΟΣ ΘΕΟΔΩΡΙΔΗΣ

ΛΟΓΟΣ

ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΘΟΣ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ

Ἐκφωνηθεὶς ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ τῆς Κοιμήσεως κατὰ τὴν Μ. Παρασκευὴν ὑπὸ τοῦ Ἱεροκήρυκος Κυκλάδων

ΑΘΛΝ. ΕΜΜ. ΠΑΡΙΣΗ

Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου]

Σπαράσσεται δεινῶς ἡ Πάναγνος Αὐτοῦ Μήτηρ βλέπουσα τὸν Μονογενῆ Υἱόν της κατάστικτον τοῖς μόλωψιν ἐκ τῶν ῥαπισμάτων καὶ τὸ πρόσωπον γέμον ἐμπτυσμάτων καὶ κραυγάζουσα γοερῶς **«Υἱέ μου, ποῦ τὸ κάλλος ἔδυ τῆς μορφῆς Σου;»** *ζητεῖ νὰ πλησιάσῃ ἵνα πλύνῃ διὰ τῶν δακρύων της τὸ πρόσωπον τοῦ τέκνου της ἀλλὰ τὸ πλῆθος τὸ μαινόμενον ἐμποδίζει Αὐτήν. Τέλος ὄχλος καὶ στρατιῶται ἐκόρεσαν τὸ πάθος των καὶ ἑτοιμάζονται νὰ ὁδηγήσωσι τὸ θῦμα των εἰς τὸν τόπον τῆς ἐκτελέσεως τῆς μιαιφονίας. Ἐνδύωσι τὸν Ἰησοῦν τὰ ἱμάτιά του, θέτουσιν ἐπὶ τῶν ὤμων του τὸν βαρύτατον σταυρὸν ἐφ' οὗ ἔμελλε νὰ κρεμασθῇ καὶ βαδίζουσι πρὸς τὸν Γολγοθᾶν. Ἀκολουθήσωμεν νοερῶς τὸν Ἀθῶον καταδικασθέντα· συνοδεύσωμεν Αὐτὸν κατὰ τὴν ὀδυνηρὰν πρὸς τὸν θάνατον πορείαν Του. Βαδίζει ἐν ἐρημίᾳ ὁ Οὐράνιος Μάρτυς τὸν δρόμον τοῦ Γολγοθᾶ ἡ δὲ ἀκολουθοῦσα Μήτηρ τῇ ῥομφαίᾳ τῆς λύπης δεινῶς σπαρασσομένη ἀνέκραζε* **«Ποῦ πορεύῃ τέκνον γλυκύτατον; τίνος χάριν Ἰησοῦ μου τὸν δρόμον τοῦτον ἀόκνως τελεῖς; τέκνον δός μοι λόγον, μείνω ἢ συναπέλθω σοι;»** *Ὁ πόνος τῶν μητρικῶν λόγων καὶ αἱ βάσανοι ἃς ὑφίσταται ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τῆς συλλήψεως αὐτοῦ καταβάλλουσι τὸ θεῖον Σῶμα· δὲν ἀντέχει πλέον εἰς τὸ βάρος τοῦ Σταυροῦ καὶ γονατίζει, τῇ βοηθείᾳ δὲ Σίμωνος τοῦ Κυρηναίου φθάνει εἰς τὸν λόφον ἐφ' οὗ θὰ ἐσταυροῦτο, τὸν λεγόμενον* **Κρανίου**

τόπον. Πέριξ τοῦ λόφου ὄχλος πολὺς εἶχε καταλάβει θέσιν ἵνα ἀπολαύσῃ τὸ θέαμα τῆς Σταυρώσεως τοῦ Ἰησοῦ· Ὁ ὄχλος οὗτος, ὅστις πρὸ ἡμερῶν βασιλικῶς ὑπεδέχετο τὸν Ἰησοῦν καὶ καὶ ἔκραζε τὸ Ὡσσανὰ!, ἤδη μαινόμενος καὶ σφρίζων ὑπὸ μανιώδους φανατισμοῦ ὕψωνε τοὺς βραχίονας μὲ σπασμωδικῶς ἐσφιγμένας πυγμὰς ἐναντίον Αὐτοῦ καὶ ἀγριώταται κραυγαὶ ἐξήρχοντο ἐκ τῶν φαρύγγων των, σταυρωθήτω! ἄρον αὐτόν! σταυρωθήτω! Ὁ δὲ Ἰησοῦς πρᾶος καὶ γλυκὺς ἔρριπτε πρὸς αὐτοὺς τὸ βλέμμα Του ὡσεὶ ἐρωτῶν «**Τί σᾶς ἔκαμαν**» καὶ ὕψωνε τοὺς ὀφθαλμούς Του πρὸς τὸν οὐρανὸν παρακαλῶν τὸν Θεὸν νὰ τοὺς συγχωρήσῃ. Πλησιάζει ἡ στιγμὴ τῆς φρίκης, οἱ στρατιῶται ἁρπάζουσι τὸν Ἰησοῦν καὶ ἀρχίζουν νὰ ἐκδύουσιν Αὐτὸν· εἷς στρατιώτης ἐξαπλώνει Αὐτὸν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους καὶ ἑτοιμάζεται νὰ καρφώσῃ ἐπὶ τοῦ ἀτιμωτικοῦ ξύλου τὰς χεῖρας Ἐκείνου ὅστις δι' αὐτῶν ἔπλασε τὸν ἄνθρωπον· ἀλλὰ εἰς τὸ ἀποτρόπαιον ἔργον του τὸν σταματᾶ μία σπαρακτικὴ κραυγή· ἄνθρωπός τις τύπτων τὸ στῆθος του ἵστατο ἐκεῖ πλησίον καὶ ἔκραζε «**Ἐγὼ ἤμουν λεπρὸς καὶ μὲ ἰάτρευσε καὶ τώρα τὸν σταυρώνουν!**» ὀλίγον παρέκει ἔκλαιον γυνή τις καὶ εἰς νεανίας, ὅστις ἔλεγεν «**Εἰς ἐμὲ ἐχάρισε τὴν ζωὴν καὶ ἡμεῖς τώρα διὰ σταυροῦ τῷ ἀφαιροῦμεν τὴν ἰδικήν του**»! ἦσαν ἡ χήρα τῆς Ναΐν καὶ ὁ μονογενὴς υἱός της ὃν ὁ Ἰησοῦς εἶχεν ἀναστήσει. Ἀλλὰ πᾶν ἄλλο ἢ τὸν οἶκτον τῶν στρατιωτῶν ἐκίνησαν τὰ ἐπεισόδια ταῦτα καὶ διὰ τοῦτο ἤρχισε μετ' ὀλίγον νὰ ἀκούηται ὁ σκληρὸς ἦχος τοῦ σιδήρου· τὰ σφυρία κτυπῶσιν ἐπὶ τῶν καρφίων. Οἱ στρατιῶται ἤρχισαν νὰ καρφώνουν τὰς ἀχράντους παλάμας καὶ ὁ κρότος γίνεται ἰσχυρότερος καὶ ὀξύτερος μετ' ὀλίγον διότι τὰ καρφία διετρύπησαν τὰς χεῖρας καὶ ἐμπήγνυνται ἤδη εἰς τὸ ξύλον· ὁ ὄχλος σιωπᾷ· οὐχὶ ὅμως ἐξ οἴκτου ἀλλ' ἵνα ἀπολαύσῃ ἔτι περισσότερον ἀκούων τοὺς στεναγμοὺς οἵτινες πιθανῶς θὰ ἐξήρχοντο ἐκ τῶν χειλέων τοῦ ἀθώου θύματος, ἀλλ' Οὗτος σιωπᾷ· καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ ἀκούηται ὁ μονότονος κρότος τῆς σφύρας ἐπὶ τῶν καρφίων. Ὁ ἀρχηγὸς τῆς φρουρᾶς διατάσει νὰ καρφώσωσι καὶ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ καὶ οὕτω τελειώνει τὸ κακοῦργον ἔργον τῶν σταυρωτῶν.

Ὑψοῦται ὁ σταυρὸς καὶ ἰδοὺ κρεμάμενος ἐπὶ ξύλου ὡς κακοῦργος ἐν μέσῳ δύο πραγματικῶν κακούργων συσταυρωθέντων Αὐτῷ ὁ κρεμάσας τὴν γῆν ἐν ὕδασι. Ὁ οὐρανὸς δὲν δύναται νὰ βλέπῃ τὸ θέαμα καὶ καλύπτεται ὑπὸ νεφῶν «**Καὶ σκότος ἐγένετο ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν**». Ρίπτει τὰ βλέμματα Αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ σταυροῦ ὁ Ἰησοῦς πρὸς τὰ κάτω καὶ βλέπει παρὰ τὸν σταυρὸν τὴν Μητέρα Του θρηνοῦσαν, ἀκούει τοὺς θρήνους της «**Οἴμοι θεῖον τέκνον! Οἴμοι τὸ φῶς τοῦ κόσμου! τί ἔδυς ἐξ ὀφθαλμῶν μου;**» καὶ ἀμέσως λησμονεῖ τοὺς φρικτούς Του πόνους καὶ θέλει νὰ παρηγορήσῃ Ἐκείνην. Τὴν παραδίδει εἰς τὸν ἠγαπημένον Του μαθητὴν Ἰωάννην καὶ λέγει πρὸς Αὐτὴν «**Μὴ κλαῖε, ὦ Μῆτερ μου, βλέπουσά με ἐν σταυρῷ. θὰ ἀναστηθῶ ἐκ τῶν νεκρῶν καὶ θὰ δοξασθῶ, συνδοξάζων πάντας ἐκείνους οἵτινες δὲ δοξάζουσι μετὰ πίστεως ὡς Μητέρα ἐμοῦ τοῦ Θεοῦ**». Ἐφ' ὅσον ἡ ὥρα παρέρχεται τὸ μαρτύριον τοῦ ἐσταυρωμένου αὐξάνει. Τὸ πανάγιον Αὐτοῦ στῆθος ὀγκοῦται καὶ πάλιν καταπίπτει· ἡ κεφαλή Του ὅμως καὶ τὸ βλέμμα Του ἦσαν ἐστραμμένα πρὸς τὸν οὐρανόν. Ὁ Ἰησοῦς παρεκάλει ἀπὸ τοῦ σταυροῦ τὸν Οὐράνιον αὐτοῦ Πατέρα ὑπὲρ τοῦ κόσμου. Ὦ τῆς μακροθυμίας καὶ ἀνεξικακίας! Ἡ γαλήνη μεθ' ἧς ὑφίσταται τὸ μαρτύριον ἐξαγριώνει τὰ πλήθη καὶ ὡς νὰ μὴ ἤρκουν οἱ πόνοι οὓς ἠσθάνετο εἰς τὸ σῶμα, οἱ πόνοι οὓς ἠσθάνετο εἰς τὴν ψυχὴν βλέπων τὴν ἀχαριστίαν τοῦ πλάσματός Του ηὔξανον τὸ μαρτύριον δι' ὕβρεων—**ἔλεγες ὅτι εἶσαι Υἱὸς τοῦ Θεοῦ ἂς σὲ σώσῃ λοιπόν, ἂν σὲ ἀγαπᾷ**—κράζουν—**ἄλλους ἔσωσεν, ἑαυτὸν δὲν δύναται νὰ σώσῃ**—καὶ προχωροῦν ἔτι περισσότερον· θέλει νὰ δροσίσῃ τὴν γλῶσσαν Αὐτοῦ ὁ Ἰησοῦς ἐπὶ τοῦ σταυροῦ καὶ κράζει «**Διψῶ**» καὶ ἀντὶ τοῦ μάνα ὅπερ ἐν τῇ ἐρήμῳ ἔδωκεν αὐτοῖς, ποτίζουσιν Αὐτὸν ὄξος μετὰ χολῆς μεμιγμένον.

[Τὸ τέλος εἰς τὸ προσεχὲς]

Ἀριθ. 16,141.

Περίληψις προγράμματος πλειστηριασμοῦ ἀκινήτων.

Τὴν δωδεκάτην (12) Ἀπριλίου, τοῦ ἔτους 1915, ἐν τῇ πόλει Παροικίᾳ πρωτευούσῃ τῆς Κοινότητος Πάρου Παροικίας καὶ ἔξωθι τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῶν Ἑξαρχῶν, τόπου συνήθους τῶν πλειστηριάσμων, καὶ ἐνώπιον ἐμοῦ τοῦ Συμβολαιογράφου Πάρου Φραγκίσκου Η. Σαρρῆ ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ μου καὶ συμφώνως τῷ ὑπ' ἀριθ. 48 τῆς εἰκοστῆς ἑβδόμης Φεβρουαρίου ἐνεστῶτος ἔτους προγράμματι δηλοποιήσεως ἡμέρας πλειστηριασμοῦ τοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν Χρήστου Γ. Παντζοπούλου, πλειστηριασθήσεται ἀναγκαστικῶς, ἐπισπεύδοντος τοῦ ἐνυποθήκου δανειστοῦ Νικολάου Κ. Κρίσπη, κτηματίου, κατοίκου Παροικίας τῆς Πάρου, τὸ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 44 τῆς εἰκοστῆς τετάρτης Φεβρουαρίου ἐνεστῶτος ἔτους ἐκθέσεως ἀναγκαστικῆς κατασχέσεως τοῦ ἰδίου δικαστικοῦ κλητῆρος, κατασχεθὲν μαγαζεῖον τοῦ ὀφειλέτου Δημητρίου Π. Ζαφειροπούλου καφεπώλου, κατοίκου Παροικίας τῆς Πάρου, κείμενον κατὰ τὴν δυτικὴν πλευρὰν τῆς πόλεως Παροικίας, συνοικίαν Ζωοδόχου Πηγῆς συνιστάμενον ἐκ δύο δωματίων, ἐκτιμηθὲν ἀντὶ δραχμῶν χιλίων πεντακοσίων [1500], κείμενον ἐντὸς τῆς περιφερείας τῆς Κοινότητος Πάρου Παροικίας, τοῦ πρώην δήμου Πάρου καὶ διὰ τὸ ὁποῖον ὁ ἐπισπεύδων πιστωτὴς προσέφερεν, ὡς πρώτην προσφορὰν τὸ ἓν τρίτον τῆς ἐκτιμήσεως.

Δικαιοῦται δὲ ὁ ἐπισπεύδων πιστωτὴς λαμβάνειν ἐν ὅλῳ, συμφώνως τῇ κοινοποιηθείσῃ ἐπιταγῇ, δραχμὰς χιλίας ὀκτακοσίας δέκα πέντε (1815) πρὸς ἐξόφλησιν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 11,538 τοῦ 1891 ἔτους δανειστικοῦ ἐπὶ ὑποθήκῃ συμβολαίου τοῦ τότε συμβολαιογράφου Πάρου Α. Μαυρουμάτου, κηρυχθέντος ἐκτελεστοῦ παρ' ἐμοῦ τοῦ Συμβολαιογράφου, ἐντόκως ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἐπιταγῆς μέχρις ἐξοφλήσεως ὡς καὶ ἅπαντα τὰ ἔξοδα ἐκτελέσεως καὶ πλειστηριασμοῦ. Ὁ πλειστηριασμὸς ἀρχόμενος τὴν δεκάτην ὥραν πρὸ μεσημβρίας θέλει λήξει τὴν δωδεκάτην τῆς μεσημβρίας. Ἡ κατακύρωσις γενήσεται τρία λεπτὰ τῆς ὥρας μετὰ τὴν τελευταίαν προσφορὰν διδομένου τοῦ σημείου ὑπὸ τοῦ κήρυκος. Τὸ φερέγγυον ἢ μὴ τοῦ ὑπερθεματιστοῦ ἐναπόκειται εἰς τὴν κρίσιν ἐμοῦ τοῦ Συμβολαιογράφου. Ὁ τελευταῖος ὑπερθεματιστὴς ὀφείλει ἀμέσως μετὰ τὴν κατακύρωσιν νὰ καταθέσῃ τὸ ἐκπλειστηρίασμα εἰς τὸ ἁρμόδιον δημόσιον Ταμεῖον, καὶ μοὶ παραδώσῃ τὸ οἰκεῖον γραμμάτιον, συμφώνως τῷ Νόμῳ, ἄλλως ἐνεργηθήσεται ἀναπλειστηριασμὸς εἰς βάρος του

Ἐγένετο καὶ ἐξεδόθη ἐν Παροικίᾳ τῆς Πάρου, σήμερον τῇ δεκάτῃ ἑβδόμῃ (17) τοῦ μηνὸς Μαρτίου, τοῦ χιλιοστοῦ ἐνεκκοσιοστοῦ δεκάτου πέμπτου (1915) ἔτους, ἡμέρᾳ Τρίτῃ, ἐν τῷ κατὰ κατὰ τὴν συνοικίαν Ἅγιοι Ἀνάργυροι οἰκίᾳ τῆς συζύγου μου Ἑλένης Φ. Σαρρῆ, κειμένῳ δημοσίῳ γραφείῳ μου καὶ ὑπογραφεῖται παρ' ἐμοῦ τοῦ Συμβολαιογράφου Πάρου, ὡς ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπαλλήλου.

Ὁ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλος
Συμβολαιογράφος Πάρου
(Τ. Σ.) ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ Η. ΣΑΡΡΗΣ

Ἀκριβὲς ἀντίγραφον.—Ἐν Πάρῳ αὐθημερόν.
Ὁ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλος
Συμβολαιογράφος Πάρου
(Τ. Σ.) ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ Η. ΣΑΡΡΗΣ

ΣΑΠΩΝ ΚΡΗΤΗΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ι. ΚΑΡΟΥΖΟΣ

ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ, ΚΡΗΤΗΣ

Τὸ Ἐργοστάσιον
ΓΕΩΡΓΙΟΥ Ι. ΚΑΡΟΥΖΟΥ
κατασκευάζει
τὸν γνησιώτερον
Κρητικὸν Σάπωνα.

Τὸ Κατάστημα προσφέρει 20,000 φράγκα ἀμοιβὴν εἰς ὄντινα ἀνακαλύψῃ νοθείαν ἢ οἱανδήποτε ἐπιβλαβῆ ὕλην εἰς τὰ Σαπώνια τὰ φέοντα τὴν σφραγῖδα τοῦ Καταστήματός μας.

Καθαρίζει χωρὶς νὰ καταστρέφει τὰ Ἐνδύματα.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑΤΑΒΕΒΛΗΜΕΝΟΝ ΔΡ. 60.000.000

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Τηλεγραφικὴ Διεύθυνσις:
ΑΘΗΝΑ·Ι·ΚΗΝ - ATHENOCLES

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

Ἐν Ἑλλάδι: Ἐν Πειραιεῖ, Θεσσαλονίκῃ, Πάτραις, Ἰωαννίνοις, Βόλῳ, Λαρίσσῃ, Καβάλλᾳ, Καλάμαις, Τριπόλει, Χίῳ, Σάμῳ, Σύρῳ, Χανίοις, Ἡρακλείῳ Ρεθύμνῃ.

Ἐν Τουρκίᾳ: Ἐν Κωνσταντινουπόλει, (Γαλατᾷ καὶ Σταμπούλ), Σμύρνῃ, Ἀμισσῷ,

Ἐν Αἰγύπτῳ: Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, Καίρῳ, Ζαγαζίκ.

Ἐν Λονδίνῳ: (22 Fenchurch Street),

Ἐν Κύπρῳ: Λεμεσῷ.

Διοικητικὸν Συμβούλιον

Δ. Στεφάνου, Ἀντιπρόεδρος, Ι. Μπονηνὲ, Διευθύνων Σύμβουλος, Ι. Ἀθηνογένης, Σ. Εὐγενίδης, Μ. Λάσκαρης, Βαρῶνος Α. δὲ Νεφλίζ, Ε. Ροδοκανάκης, Κ. Βερούγκ, Λ. Ζαρίφης.

Γενικὸς Διευθυντὴς
ΙΩΑΝΝΗΣ Κ. ΗΛΙΑΣΚΟΣ

Η ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ ἐκτελεῖ πᾶσαν Τραπεζιτικὴν ἐργασίαν, ἤτοι: προεξοφλήσεις ἐμπορικῶν γραμματίων καὶ συναλλαγματικῶν, προκαταβολὰς ἐπὶ χρεωγράφων καὶ ἐμπορευμάτων, εἰσπράξεις τοκομεριδίων, παντὸς εἴδους χρεωγράφων, φορτωτικῶν, συναλλαγματικῶν, γραμματίων ἐσωτερικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ, ἐκτελεῖ χρηματιστικὰς ἐντολάς, ἐκδίδει ἐπιταγάς, πιστωτικὰς ἐπιστολὰς καὶ τηλεγραφικὰς ἐντολὰς πληρωμῶν ἔν τε τῷ ἐσωτερικῷ καὶ τῷ ἐξωτερικῷ, ἀνοίγει τρέχοντας λογαριασμοὺς ἠγγυημένους, δέχεται καταθέσεις χρεωγράφων πρὸς φύλαξιν ἀντὶ ἐλαχίστων δικαιωμάτων καὶ ἐνοικιάζει διαμερίσματα χρηματοκιβωτίων διαφόρων διαστάσεων ὑπὸ ὅρους λίαν εὐνοϊκοὺς διὰ τὸ κοινόν.

Ἡ Τράπεζα Ἀθηνῶν δέχεται καταθέσεις εἰς τραπεζογραμμάτια, εἰς χρυσὸν καὶ εἰς ἐπιταγὰς (CHÈQUES) ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ ὑπὸ ὅρους λίαν εὐνοϊκούς.

Αἱ εἰς χρυσὸν καταθέσεις εἶνε ἀποδοτέαι, εἰς ὃ νόμισμα ἐνηργήθησαν, αἱ δὲ εἰς ἐπιταγὰς (CHÈQUES) ὁμοίως ἀποδίδονται δι' ἐπιταγῶν (CHÈQUES) τῆς Τραπέζης ἐπὶ τῶν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἀναταποκριτῶν της. Οἱ δεδουλευμένοι τόκοι πληρώνονται καθ' ἑξαμηνίαν ἀπὸ τῆς πρώτης Ἰανουαρίου καὶ πρώτην Ἰουλίου ἑκάστου ἔτους.

Ταμιευτήριον μὲ ἰδιαιτέραν ὑπηρεσίαν λειτουργεῖ καθ' ἑκάστην.

ΓΑΕΤΑΝΟΣ Ι. ΤΣΕΡΤΙΝΗΣ

ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΟΔΟΝΤΟΙΑΤΡΟΣ

Δέχεται καθ' ἑκάστην ἐν τῇ κλινικῇ του κειμένῃ παραπλεύρως τῆς μεγάλης οἰκίας Βαφιαδάκη οἰκία κ. Σίμου.

Τοὺς ἀπόρους δωρεὰν ἐν τῷ φαρμακείῳ κ. Ἰ. Μαραγκοῦ.

Εἰς τὸ παρὰ τὴν ὁδὸν Ἁγίου Νικολάου

ΠΑΝΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

τοῦ κ. **Γ. ΑΔΑΜ** καὶ **Σια**

Ἔφθασαν

Καραμέλαι γεμισταὶ, Σχίται, Μοῦρα, Φοντὰν κλπ. τοῦ παγκοσμίου φήμης ἐργοστασίου Slelgo εἰς συλλογὴν πλουσιωτάτην.

Τιμαὶ ἀσυναγώνιστοι.

Μία μόνον ἐπίσκεψις ἀρκεῖ νὰ πεισθῆται ὡς πρὸς τὴν ποιότητα, σχέδια, καὶ τιμάς.

Ἐπίσης εἰς τὸ αὐτὸ Κατάστημα εὑρίσκετε ὅλα τὰ εἴδη κονσερβῶν καὶ λοιπῶν εἰδῶν Παντοπωλείου εἰς τιμὰς ἀνεπιδέκτους συναγωνισμοῦ.

H. DEMETRIADES & Co

68 GORDON STREET - GLASGOW (SCOTLAND)

Τηλεγραφικὴ Διεύθυνσις: DEMETRIADES GLASGOW

ΜΕΣΙΤΑΙ.

Δι' ἀγοραπωλησίας, ναυλώσεις φορτηγῶν ἀτμοπλοίων, ταχυδρομικῶν, ἱστιοφόρων, ρυμουλκῶν, θαλαμηγῶν (yacht) καὶ ἀτμακάτων.

Εἰς τὴν ρωμαντικὴν ἐξοχὴν

Ἐπισκοπεῖον

Πωλεῖται ἢ ἐνοικιάζεται οἰκία εὐρύχωρος, μὲ ὅλας τὰς ἐξοχικὰς εὐκολίας της καὶ μετὰ δεξαμενῆς κειμένη εἰς τὴν ὡραιοτέραν καὶ ὑγιεινοτέραν θέσιν τοῦ χωρίου.

Πληροφορίαι εἰς τὸ Τυπογραφεῖον μας.